

Net uit: De verlichte kamers

Monique Eggermont en **Dennis Keesmaat** vertellen over een vertaling van hun hand die recent is verschenen: *De verlichte kamers*, door Richard Mason (oorspronkelijke titel: *The Lighted Rooms*), uitgeverij [De Bezige Bij](#).

Wanneer Joan te oud wordt om op zichzelf te wonen, besluit haar dochter Eloise haar onder te brengen in een luxe bejaardenoord in Londen. Eloise is een workaholic met een hectische baan. Om de druk van haar werk te ontvluchten – en uit schuldgevoelens jegens haar moeder – besluit Eloise Joan nog een keer mee te nemen naar haar geboorteland Zuid-Afrika.

De vakantie heeft een averechts effect: in het archief van Joans geboortestad vinden ze het dagboek van Joans grootmoeder, die daarin haar verblijf in een concentratiekamp ten tijde van de Boerenoorlog beschreef. Deze nieuwe informatie heeft een genadeloze uitwerking op Joan. Eloise wordt teruggeroepen naar Londen omdat ze een dubieuze investering heeft gedaan die haar bedrijf aan de rand van de afgrond brengt. Intussen verliest Joan geleidelijk haar grip op de werkelijkheid door een ontluikende dementie.

Een lastig parket

De verlichte kamers was een dankbaar boek om te vertalen. Het is een kloeke roman waarvoor de schrijver duidelijk veel research heeft gedaan naar verschillende onderwerpen. We noemen de Boerenoorlog, termijnhandel en hedgefondsen, victoriaanse erotica, pianospel en metallurgie. Dankzij een vraag die we stelden aan onze gewaardeerde collega's van de boekvertalerslijst kwamen we er in één geval achter dat de schrijver zich vergiste: hij repte over een pakhuis vol zilver dat het magnetische veld van een bepaald gebied zou veranderen. Dat is onmogelijk en dat bracht ons in een lastig parket: het is nooit leuk om je schrijver op een fout te moeten wijzen, en we stelden dat dan ook zo lang mogelijk uit. Groot was onze opluchting toen we het definitieve manuscript kregen en die hele passage geschrapt bleek. Verder vormden de bloemrijke zinnen vol adjectieven soms een uitdaging, maar daarbij hadden we veel aan elkaar: twee vertalers hebben immers een grotere woordenschat dan één.

Crossing Border Kitchen

Soms ontmoet je als vertaler de auteur op het moment dat diens boek wordt gepubliceerd. Dat kan zijn tijdens een presentatie of een borrel of, zoals wij laatst meemaakten, bij Crossing Border Kitchen in Den Haag. Hier worden regelmatig auteurs uitgenodigd die na een hapje en een drankje aan een groepje belangstellenden in de vorm van een interview een en ander uit de doeken doen over hun werk. Het publiek kan daarbij ook vragen stellen.

Richard Mason, de auteur van *De verlichte kamers*, had heel wat te vertellen, en hij deed dat met veel elan en energie. Bovendien had hij ook belangstelling voor het vak van vertaler. Hoe we dat als duo aanpakten, wie wat deed, wilde hij weten, en sterker nog, waar stond in de vertaling die ene zin met die landschapsbeschrijving...? We zochten het op en hij keek mee naar de Nederlandse tekst alsof hij meteen begreep wat er stond. Ook over zijn persoonlijke leven wilde hij best een en ander kwijt. Het was een mooie avond in Crossing Border, waar we wel vaker auteurs willen ontmoeten.